

IFRS 11

הסדרים משותפים

27.04.15

IFRS11 – הסדרים משותפים

הגדרה – הסדר משותף זהו הסדר בין שתי צדדים או יותר לשליטה משותפת. הסדר משותף יכול להיות פעילות משותפת או עסקה משותפת. הסדר משותף כולל שני מאפיינים עקרוניים:

1. הסכם חוזי – בד"כ ההסכם הוא בכתב בצורת חוזה אבל זה לא תנאי הכרחי, הוא יכול לנבוע ממסמכים מתועדים או ממסמכים חוקיים אחרים. אם ההסדר נבנה בגוף נפרד אז ההסכם יכול לנבוע ממסמכי ההתאגדות או ממסמכים משפטיים אחרים. הסכם החוזי כולל בד"כ את הסעיפים הבאים:

- א. מטרת ההסדר, סוג הפעילות, תקופת ההסדר.
- ב. דרך מינוי המנהלים.
- ג. צורת קבלת ההחלטות.
- ד. אופן ההשקעות.
- ה. חלוקת הרווחים, הנכסים וההתחייבויות.

2. שליטה משותפת – ההסכם החוזי צריך להיות לשליטה משותפת, זהו מצב שהחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית דורשות הסכמה פה אחד – אין רוב.

דגשים:

א. שליטה – שליטה מוגדרת ב-IFRS10. תזכורת: משקיע שולט בישות כאשר הוא חשוף או בעל זכויות לתשואות משתנות הנובעות מפעילותו בישות המושקעת ויש לו את היכולת להשפיע על התשואות הני"ל באמצעות כוח ההשפעה שלו.

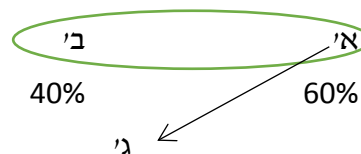
ב. כדי להחליט האם מתקיימת ההגדרה של הסדר משותף עלינו לחשוב בשני שלבים:

1. שלב ראשון – עלינו לזהות קבוצה של צדדים אשר שולטת על הסדר, דהיינו קבוצה של צדדים הקובעת את הפעילות הרלוונטית ביחד.

2. שלב שני – עלינו לבדוק האם מתקיימת שליטה משותפת, דהיינו האם ההחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית דורשות הסכמה פה אחד.

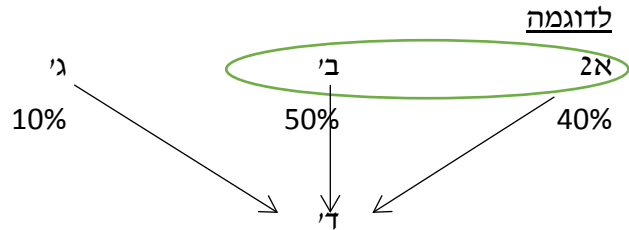
ג. אם מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת אף צד להסדר אינו שולט באופן בלעדי, למעשה הצדדים האחרים יכולים למנוע ממנו שליטה.

דוגמה:

חברות א' ו-ב' הגיעו ביניהן להסדר לשליטה משותפת, דהיינו ההחלטות לגבי הפעילות הרלוונטית של ג' תתקבלנה פה אחד. יש לשים לב שבמקרה הזה חברה א' לא שולטת ב-ג' היות והיא אינה יכולה לקבל שום החלטה ללא ב' ולהפך.

ד. לא בהכרח כל הצדדים להסדר הם בתוך ההסכם לשליטה המשותפת.

א' ו-ב' הגיעו להסדר לשליטה משותפת בחברה ד', אז א' ו-ב' יחדיו שולטים ב-ד', אף אחד מהם לא שולט בנפרד, ג' נחשב צד להסדר אבל אין לו שליטה משותפת.

ה. לעיתים הגדרת שליטה משותפת מתקיימת בעקיפין כתוצאה מהרכב זכויות הצבעה.

דוגמה

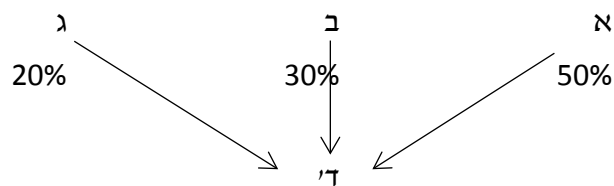

ע"פ מסמכי ההתאגדות של ג', קבלת ההחלטות היא ברוב של מעל 50%. יש לשים לב שלמרות שאין הסכם מפורש בין א' ו-ב', הגדרת שליטה משותפת מתקיימת כי הם חייבים להתאגד כדי לקבל החלטה ב-ג'.

ו. לעיתים כדי לקבל החלטות בהסדר נדרשות זכויות הצבעה מינימליות. אם יש רק קומבינציה אחת להשגת המינימום אז מתקיימת הגדרת שליטה משותפת. אם יש מעבר לכך, ההגדרה לא מתקיימת אלא אם יש הסכם מפורש.

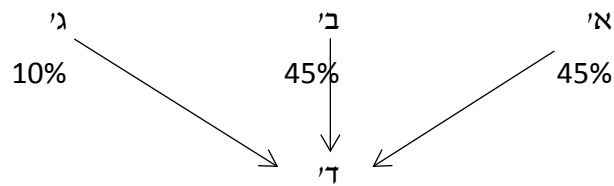
דוגמאות

1.

בהתאם למסמכי ההתאגדות, קבלת ההחלטות ב-ד' היא ברוב של 75%. שאלה: האם מתקיימת הגדרת שליטה משותפת? תשובה: הקומבינציה היחידה האפשרית להשגת המינימום היא א' ו-ב' במשותף, לכן מתקיימת הגדרת שליטה משותפת. לעומת זאת, אם ע"פ מסמכי ההתאגדות נדרש רוב רגיל, מעל 50%, אז יש יותר מקומבינציה אחת, יכול להיות: א' ו-ב' או א'+ג' ולכן הגדרת שליטה משותפת לא מתקיימת, אלא אם כן א' תחתום הסכם עם ב' או עם ג'.

2.

ע"פ מסמכי ההתאגדות קבלת ההחלטות ב-ד' היא ברוב של 75%. במקרה זה רק קומבינציה אחת אפשרית: א'+ב', לכן מתקיימת הגדרת שליטה משותפת. אבל אם קבלת ההחלטות דורשת רוב רגיל (מעל 50%) אז יותר מקומבינציה אחת לכן לא מתקיימת ההגדרה.

הערה: אם יש יותר מקומבינציה אחת אזי ההגדרה לא מתקיימת

3.

ע"פ מסמכי ההתאגדות נדרש רוב רגיל (מעל 50%). בהתאם לכך לא מתקיימת הגדרה של שליטה משותפת כי יש יותר מקומבינציה אחת, הציבור יכול להצטרף ל-א' או ל-ב'.

2. בוררות – כאמור הסכם לשליטה משותפת קובע כי נדרשת הסכמה פה אחד של הצדדים השולטים. שאלה: מה קורה אם בהסכם נקבע כי במקרה של חילוקי דעות פונים לבורר? תשובה: הבורר מטבע הדברים יקבל את עמדת אחד מהצדדים כך שלכאורה לא מדובר על פה-אחד. אף-על-פי כן עצם העבודה שיש סעיף בוררות אינה פוגמת בהגדרת שליטה משותפת.

סיכום

סיכום של הסדר משותף מצ"ב דף.

סיווג הסדר משותף

כאמור הסדר משותף יכול להיות או פעילות משותפת או עסקה משותפת.

ראשית נגדיר את כל אחת מהאפשרויות:

- 1. פעילות משותפת** – הסדר משותף אשר בו לכל צד שיש לו שליטה משותפת יש זכויות לנכסים של ההסדר ומחויבות להתחייבויות של ההסדר. במילים אחרות: לכל צד למעשה שייך אחוז מסוים מהנכסים וההתחייבויות של ההסדר (הנכסים וההתחייבויות הם למעשה שלו). לצד אשר חולק שליטה משותפת בהסדר שכזה קוראים שותף בפעילות משותפת.
- 2. עסקה משותפת** – זהו הסדר משותף אשר בו לצד שיש לו שליטה משותפת יש זכויות לנכסים נטו, להון העצמי של ההסדר. לצד שחולק שליטה משותפת כאמור קוראים צד בעסקה משותפת.

דגש: מה ההבדל במילים פשוטות בין פעילות משותפת לבין עסקה משותפת? תשובה: בפעילות משותפת הנכסים וההתחייבויות שייכים למעשה לשותף ובעסקה המשותפת הוא רק זכאי לרווחים.

שאלה: כיצד נחליט האם ההסדר המשותף מהווה פעילות משותפת או עסקה משותפת? ההחלטה היא חשובה כי הטיפול החשבונאי הוא שונה, לשם כך נשקול את השיקולים הבאים:

- א.** שיקול ראשון – מבנה ההסדר.
- ב.** שיקול שני – הצורה המשפטית.
- ג.** שיקול שלישי – חוזים נוספים.
- ד.** שיקול רביעי – עובדות ונסיבות אחרות.

הערה: לעיתים מס' צדדים חותמים ביניהם על הסכם מסגרת ואח"כ מבצעים פעולות מסוימות לפי הסכם המסגרת הזה. על-אף שכל הפעולות הם תחת הסכם המסגרת עדין יכול להיות שחלק מהם יוגדרו כפעילות משותפת וחלק כעסקה משותפת.

1. שיקול ראשון – מבנה ההסדר

לפני שנסביר את השיקול, נגדיר: גוף נפרד. גוף נפרד – זהו גוף פיננסי נפרד הניתן לזיהוי. הגוף הזה יכול להיות ישות משפטית נפרדת כגון: חברה אבל הוא יכול להיות גם גוף חוקי אחר שאינו מהווה ישות משפטית נפרדת כגון: שותפות.

עלינו לבדוק האם ההסדר המשותף נבנה בגוף נפרד. אם לא, בהכרח מדובר על פעילות משותפת כי הנכסים וההתחייבויות בהכרח שייכים לשותפים, לצדדים. במקרה הזה נפוצים שני סוגים של פעילות משותפת:

א. כל צד להסכם אחראי לפעילות מסוימת אותה הוא מבצע באמצעות הנכסים וההתחייבויות שלו ואז למעשה ההסדר קובע רק את דרך קבלת ההחלטות.

דוגמה

חברות א' ו-ב' הגיעו ביניהן להסכם לשליטה משותפת בקשר לייצור ומכירת כלי רכב. בהתאם להסכם חברה א' אחראית באופן בלעדי על הייצור תוך שימוש בנכסים וההתחייבויות שלה. חברה ב' אחראית באופן בלעדי שיווק ומכירת המוצר תוך שימוש בנכסים וההתחייבויות שלה. חברה א' תקבל 70% מההכנסות וחברה ב' תקבל 30% מההכנסות. שאלה: מה קורה במצב הזה? תשובה: חברה א' תכיר ב-100% מהנכסים וההתחייבויות אשר שימשו לייצור, היא תכיר גם ב-70% מההכנסות. חברה ב' תכיר ב-100% מהנכסים וההתחייבויות אשר שימשו לשיווק והמכירות וכמובן גם בהוצאות לשם כך, היא תכיר גם ב-30% מההכנסות.

ב. הפעלת נכס משותף יחדיו – במקרה זה ההסכם יפרט: כיצד מחולק הנכס, כיצד מחולקות ההכנסות וההוצאות.

דוגמה

חברות א' ו-ב' קנו במשותף מבנה לשם השכרה. החברות הגיעו להסכם בקשר למבנה הזה, בהתאם להסכם לכל אחת 50% מהמבנה וכל אחת זכאית ל-50% מההכנסות וההוצאות. במקרה הזה כל אחת מהחברות תכיר ב-50% מהנכס וב-50% מההכנסות וההוצאות.

שאלה: מה קורה אם ההסדר כן נבנה בגוף נפרד? תשובה: במקרה זה הוא יכול להוות או פעילות משותפת או עסקה משותפת, לכן עלינו לעבור לשיקול השני.

2. שיקול שני – הצורה המשפטית

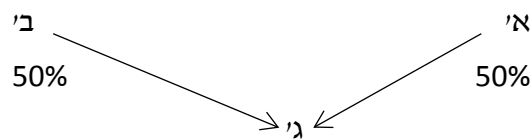
עלינו לבדוק האם הצורה המשפטית של הגוף הנפרד יוצרת הפרדה בין הצדדים לבין הגוף הנפרד. אם היא לא יוצרת הפרדה, כך שלמעשה הנכסים וההתחייבויות של הגוף הנפרד הם של הצדדים אז בהכרח מדובר על פעילות משותפת. לעומת זאת, אם נוצרת הפרדה בין הגוף הנפרד לבין הצדדים כמו בחברה בע"מ אז הערכה ראשונית היא שמדובר על עסקה משותפת אבל זאת הערכה ראשונית בלבד ועלינו לעבור לשיקול השלישי.

3. שיקול שלישי – הסכמים חוזיים

אם ההסכמים החוזיים מתבצעים בעקיבות לצורה המשפטית כך שהם מעידים על כך שהנכסים וההתחייבויות שייכים לגוף הנפרד אז אנחנו עדין בעמדה שמדובר על עסקה משותפת אבל חייבים לעבור לשיקול הרביעי. לעומת זאת, אם ההסכמים החוזיים עוקפים את הצורה המשפטית כך שהם גורמים לכך שהנכסים וההתחייבויות של הגוף הנפרד שייכים למעשה לצדדים אז מדובר על פעילות משותפת ולא צריך לשיקול הבא. דוגמאות להסכמים שכאלו: תרשים 2 (דף שחולק בכיתה).

4. שיקול רביעי – נסיבות ועובדות נוספות

כאמור את השיקול הזה אנו מפעילים רק אם החוזים אינם עוקפים את הצורה המשפטית. ייתכן המצב הבא:

חברה ג' מהווה חברה בע"מ וחברות א' ו-ב' הגיעו להסכם לשליטה משותפת. ברור שמדובר על הסדר משותף כי א' ו-ב' יחד שולטות ב-ג' ויש הסכם לשליטה משותפת. עלינו להחליט האם זו פעילות משותפת או עסקה משותפת:

א. שיקול ראשון – מבנה ההסדר – ההסדר מנוהל אצל ג' שזה גוף נפרד, עלינו לעבור לשיקול השני.

ב. שיקול שני – צורה משפטית – ג' היא חברה בע"מ לכן הנכסים וההתחייבויות שייכים ל-ג' ולא לצדדים לכן הערכה ראשונית היא כי מדובר על עסקה משותפת.

ג. שיקול שלישי – הסכמים חוזיים – נניח שאין הסכמים חוזיים הסותרים את הצורה המשפטית, לכן אנו ממשיכים בהערכה כי מדובר על עסקה משותפת ועוברים לשיקול הרביעי.

ד. שיקול רביעי – עובדות ונסיבות אחרות – נניח ש-ג' הוקמה במטרה לספק תפוקה רק ל-א' ול-ב', דהיינו חברות א' ו-ב' רוכשות 100% מהתפוקה של ג', ל-ג' אסור למכור לחיצוניים, אלא בהסכמתן של א' ו-ב'. שאלה: מה קורה במצב הזה כלכלית? תשובה:

א. חברות א' ו-ב' נהנות למעשה מ-100% מההטבות של ג'. באופן מעשי יש להן זכויות ל-100% מהנכסים של ג'.

ב. כיצד ג' פורעת את התחייבותיה? מהכסף שהיא מקבלת מ-א' ו-ב', לכן למעשה א' ו-ב' פורעות את ההתחייבויות של ג'. נסיבות שכאלו מדובר על כך שמדובר על פעילות משותפת ואין זה חשוב מה עשו חברות א' ו-ב' עם התפוקה: האם הן השתמשו בה או מכרו אותה, אבל אם א' ו-ב' מאפשרות ל-ג' למכור לחיצוניים (באופן משמעותי ולא אחוז נמוך) אז הניתוח משתנה כי ל-ג' נוצרו סיכונים שהם לא קשורים ל-א' ו-ב': סיכוני אחזקת מלאי, סיכוני אשראי. כמו כן, יכול להיות שגם ג' פורעת את ההתחייבות שלה דווקא מהכסף שהתקבל מחיצוניים, לכן במקרה הזה מדובר על עסקה משותפת.

סיכום – תרשים מס' 3.

הטיפול החשבונאי / דו"חות כספיים

פעילות משותפת

שותף בפעילות משותפת מכיר ב:

א. הנכסים וההתחייבויות אשר שימשו למשימה הספציפית עליה הוא אחראי (כמו משימת הייצור בדוגמה מעלה) + חלקו בנכסים וההתחייבויות המשותפים (כגון: חלקו במבנה בדוגמה שהוזכרה).

ב. הוא מכיר בהוצאות אשר שימשו לביצוע המשימה הספציפית שלו + חלקו בהוצ' המשותפת.

ג. הוא מכיר בחלקו בהכנסות אשר נובעות ממכירות התפוקה על-ידי הפעילות המשותפת.

דוגמה:

א' מחזיקה ב-40% מהפעילות המשותפת. הפעילות המשותפת מכרה לחיצוניים תמורת 1K,

א' תכיר ב-400

ד. הוא יכיר במכירת חלקו בתפוקה של הפעילות המשותפת. למה הכוונה? בדוגמה הקודמת ניח שהפעילות המשותפת מכרה את התפוקה ל-א' כמובן ש-א' לא מכירה ברווח, לכן היא תכיר ב-40% כאשר היא תמכור את התפוקה לחיצוניים.

דגשים:

1. הטיפול החשבונאי במצב של פעילות משותפת הוא מעין יצור ביניים בין אקוויטי לבין דו"חות מאוחדים. בדו"חות מאוחדים אנו מאחדים 100% מהנכסים וההתחייבויות, מההכנסות ומההוצאות בסעיפים ספציפיים. באקוויטי אנו מציגים רק את שיעור החזקה אבל בשתי שורות: רווח אקוויטי והשקעה. ואילו בפעילות משותפת אנו מציגים כמו באקוויטי, את שיעור החזקה, אבל כמו במאוחדים בסעיפים ספציפיים.

2. הטיפול בנכסים וההתחייבויות, בהכנסות ובהוצאות הוא לפי התקנים החשבונאים הרגילים. דוגמה: ניח ש-א' ו-ב' מחזיקים בשליטה משותפת נדל"ש. ל-א' 40% ו-ב' 60%. בהתאם לכללים שהוזכרו א' מציגה בדוחותיה 40% מהנדל"ן. שאלה: איך היא מודדת אותו? תשובה: כרגיל לפי IAS40, דהיינו היא בוחרת את מודל העלות או את מודל השווי ההוגן.

אותו הרעיון לגבי חברה ב', היא תציג אצלה 60% מהנדל"ן וללא כל קשר ל-א' היא תבחר את מודל העלות או את מודל השווי ההוגן.

3. במידה והפעילות המשותפת מנוהלת בגוף נפרד והיא מהווה עסק וחברה א' רוכשת חלק מהפעילות יש ליישם את הוראות IFRS3, כלומר:

א. למדוד את הנכסים וההתחייבויות לפי שווי הוגן ובהתאם לייחס עודף עלות.

ב. להכיר בגין עודף העלות במ"נ.

ג. להכיר במוניטין ולמדוד לו ירידת ערך לפחות אחת לשנה.

ד. אם יש עלויות עסקה יש להכיר בהן מידית ברו"ה, אלא-אם-כן הן נובעות מהנפקת ני"ע ואז הן מקוזזות מהני"ע. אותו רעיון אם קיימת עליה בשיעור החזקה בפעילות משותפת המהווה עסק.

4. עסקאות פנימיות

לצורך ההסבר נניח שלחברה א' יש 40% מהפעילות המשותפת, התפיסה א' + 40% מהפעילות המשותפת זו יחידה אחת ו- 60% מהפעילות המשותפת מהווה חיצוניים, לכן אם א' מוכרת סחורה לפעילות המשותפת 40% מוכרת לעצמה 60% היא מוכרת לחיצוניים, כלומר עלינו לדחות 40% מהרווח כך שישאר 60%. אם הפעילות המשותפת מכרה ל-א', ל-א' אסור בכלל להכיר ברווח כי היא רכשה נכס כוון שהיא משכה 40% מהרווח זה מה שהיא צריכה לדחות. דוגמה: נניח שהפעילות המשותפת מכרה ל-א' בתמורה ל-100 ש, עלות המכר 80 ש הרווח הוא 20 ש. לפני הטיפול בעסקה כעסקה פנימית, חברה א' מכירה במכירות בגובה $0.4 * 100 = 40$, עלות מכר 32, רווח של 8. כוון ש-א' קנתה נכס אסור לה להכיר ברווח הזה (8), לכן פק' התיקון הינה:

ח – מכירות – 40

ז – עלות מכר – 32

ז – מלאי – 8

תריג: אם אנו מזהים את הפעילות כפעילות משותפת בגלל הנסיבות והעובדות האחרות אז התפיסה היא שהפעילות המשותפת למעשה מחולקת לשני חלקים נפרדים וחברה א' רואה 100% מהחלק שלה ו-0 אחוזים מהחלק השייך ל-ב' ואז אם הפעילות המשותפת מכרה ל-א' ב-100 ש ועלות המכר היא 80 ש, בשלב הראשון א' מאחדת 100% מהמכירה הזו, דהיינו היא מציגה: מכירות – 100, עלות מכר – 80, סה"כ רווח – 20. ולכן היא צריכה לדחות 100% מהרווח, כלומר את כל ה-20.

פק' היומן הינה:

ח – מכירות – 100

ז – עלות מכר – 80

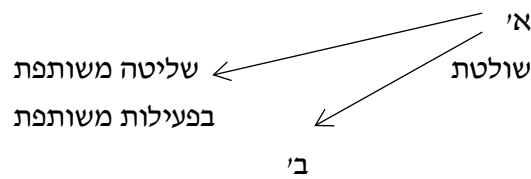
ז – מלאי – 20

5. צד בפעילות משותפת שהוא לא בעל שליטה משותפת יטפל בהסדר המשותף כדלקמן:

א. אם יש לו זכויות בנכסים ומחויבות להתחייבויות הוא יטפל בדיוק כמו שותף, דהיינו יאחד את חלקו בנכסים ובהתחייבויות.

ב. אם אין לו זכויות בנכסים ובהתחייבויות אז הוא יציג בספריו השקעה. שאלה: לפי איזה תקן? תשובה: אם אין לו השפעה מהותית – IAS39, אם יש לו השפעה מהותית – IAS28.

6. דו"חות נפרדים – נניח את המצב הבא:

כלומר חברה א' היא שותף בפעילות משותפת. חברה א' מפרסמת שני דוחות: דו"חות מאוחדים ודו"חות נפרדים. בשני הדו"חות הנ"ל היא מטפלת אותו הדבר בפעילות המשותפת, כלומר היא מאחדת את חלקה בנכסים ובהתחייבויות. שאלה: מה היה קורה אם א' הייתה צד בפעילות המשותפת אבל לא צד בשליטה המשותפת? תשובה: אם יש לה זכויות בנכסים ובהתחייבויות אז גם בדו"חות הנפרדים היא הייתה מאחדת אותם, אם אין לה זכויות וגם אין לה השפעה מהותית אז גם בדו"חות הנפרדים היא הייתה פועלת לפי IAS39. ואם אין לה זכויות ויש לה השפעה מהותית בדו"חות הנפרדים היא הייתה מפעילה את IAS27 – כלומר היא מציגה את ההשקעה אן על בסיס עלות אן על בסיס שווי הוגן אן על בסיס שווי מאזני – לפי בחירתה.

עסקה משותפת

שותף בעסקה משותפת מנהל את ההשקעה לפי שווי מאזני, למעשה הוא מפעיל את IAS28 כלשונו. דגשים:

1. אם אותו שותף מציג גם דו"חות נפרדים, הוא ינהל את ההשקעה לפי IAS27 (עלות, שווי הוגן, שווי מאזני).

2. צד בעסקה משותפת שאין לו שליטה משותפת אם אין לו השפעה מהותית - IAS39, אם יש לו השפעה מהותית – IAS28 ואם הוא מציג גם דו"חות נפרדים, אין לו השפעה מהותית – IAS39, יש לו השפעה מהותית – IAS27.

סיכום – תרשים מס' 4.

מעברים

תזכורת: העיקרון המנחה במעבר מתקן לתקן הוא מכירה בשווי הוגן לפי התקן הישן ורכישה מחדש בשווי הוגן לפי התקן החדש. אנו מיישמים את גישת המעברים במצבים הבאים:

1. מעבר מפעילות משותפת / עסקה משותפת לשליטה או להפך, במילים אחרות: מעבר מ-IFRS11 ל-IFRS10 או להפך.
2. מעבר מפעילות משותפת / עסקה משותפת ל-IAS39 או להפך, כלומר מעבר מ-IFRS11 ל-IAS39 או להפך.
3. מעבר מפעילות משותפת (IFRS11) להשפעה מהותית או להפך.

אנו לא מיישמים את גישת המעברים, אלא עוברים לפי שווי פנקסני בשני המקרים הבאים:

1. מעבר מפעילות משותפת לעסקה משותפת או להפך – הסיבה: שניהם הם תחת IFRS11 (אין כאן מעבר מתקן לתקן).
2. מעבר מעסקה משותפת להשפעה מהותית או להפך – למרות שמדובר על מעבר מתקן לתקן אנו לא מיישמים את גישת המעברים כי הטיפול החשבונאי בעסקה משותפת זהה לטיפול החשבונאי בהשפעה מהותית.

בשני המקרים מנהלים השקעה על בסיס שווי מאזני.

כיצד פותרים שאלה בהסדרים משותפים

1. שלב מקדמי – ניתוח ההסדר: עלינו לנתח ולהחליט ראשית האם בכלל מתקיימת הגדרת הסדר משותף, דהיינו האם קיימת קבוצה של צדדים אשר שולטת יחדיו על הסדר מסוים והאם יש להם שליטה משותפת. לאחר שזיהנו כי מדובר על הסדר משותף עלינו להפעיל את השיקולים ולהחליט האם ההסדר המשותף מהווה פעילות משותפת או עסקה משותפת. במידה והחלטנו שמדובר על עסקה משותפת מנהלים שווי מאזני על כל המשתמע מכך, נתמקד אם כך במצב אשר בו מדובר על פעילות משותפת.

2. שלב ראשון – עודף עלות

נחשב ע"ע אך ורק אם הפעילות המשותפת מהווה עסק ומנוהלת בגוף נפרד.

3. שלב שני – אירועים ועסקאות פנימיות

א. ביטול השקעות לרבות הרווחים בגינם – אמרנו שגם בדו"ח הנפרד שותף בפעילות משותפת לא מציג השקעה, אלא את חלקו בנכסים והתחייבויות לכן בד"כ לא נצטרך לבטל את ההשקעה, כמובן שאם השותף טעה והציג השקעה, נבטל אותן.

ב. עסקאות פנימיות – כעיקרון אנו דוחים את העסקה הפנימית לפי שיעור ההחזקה, למעט המקרה המיוחד עליו דיברנו על-פיו הדחיה היא 100%.

4. שלב שלישי – הצגה (אין חלוקות כי אין זשמ"ש)

נציג 100% מהנכסים והתחייבויות, ההכנסות וההוצאות של השותף + חלקו בנכסים, בהתחייבויות, בהכנסות ובהוצ' של הפעילות המשותפת.